

17.2.8 Plantaardige zijde bestaat: lotuszijde

Van de lotusbloemen werden de zaden geoogst als voedsel. Van de stengels kan zijde gemaakt worden. De bloemen worden verbouwd en geoogst in de drijvende dorpen van Inle Lake in Myanmar (en tegenwoordig ook nog in Cambodja en Thuan in Vietnam). De stelen worden geknakt, en beide delen met een in tegenovergestelde richting draaiende beweging uit elkaar getrokken. Dit legt de ragfijne cellulosedraden bloot en twijnt ze. De vezels worden dan op houten tafels samengerold tot één draad. Daarna worden ze gewassen en gedroogd. Het extractieproces moet binnen 24 uur na het oogsten worden uitgevoerd. De stengels van volwassen lotusbloemen leveren de sterkste en mooiste draad, maar als ze te oud zijn, is de draad moeilijk te verwijderen en af te snijden.

De productie is zo delicaat dat dit niet machinaal kan gedaan worden. 📖

Voor een halve meter draad zijn vijf lotus stengels nodig. Voor een grote sjaal is de draad van ongeveer 9.200 stengels nodig, en het zou ongeveer twee maanden duren voordat een arbeidster die voltooid heeft. Er zijn 32.000 stengels nodig voor een lap weefsel van één meter.

Lotuszijde heeft dus een heel arbeidsintensief proces dat een zeer zeldzaam en exclusief materiaal oplevert. Vaak wordt het ook met gewone zijde gemengd. De stoffen zijn extreem duur. 📖

♪ *‘Wat zei de rups? Doe niet zo duur, zijderups!’*
Rob Van Vuure